

Sygn. akt II K 1105/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności R. K. - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. - O. w G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 maja 2016 r.

wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk

w sprawie

P. K. (K.), syna J. i M. z domu G., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 września 2015 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innej osobie środka odurzającego w postaci jednej porcji suszu roślin konopi innych niż włókniste, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 18 września 2015 r. w G. wbrew przepisom ustawy „O przeciwdziałaniu narkomanii” posiadał znaczna ilość środków odurzających w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste w ilości 134,78 grama, co stanowi co najmniej 132 pojedyncze porcje konsumpcyjne oraz substancji psychotropowych w postaci 90 tabletek zawierających (...), co stanowi co najmniej 90 pojedynczych porcji konsumpcyjnych tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 1 wniosku, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to – przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk - na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;;

II. oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II wniosku, stanowiącego występki kwalifikowany art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to – przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk - na podstawie art. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37b kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 i 3 kk i art. 35 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz poddaniu się terapii uzależnień;

III. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego P. K. na rzecz Wojewódzkiego Szpitala (...). T. B. w G. ul. (...) nawiązkę w kwocie 9000 zł (dziewięć tysięcy złotych) na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek środków odurzających i psychotropowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych karta 221 akt pod pozycją nr 3;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie II wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie w dniach 18.09.2015 r. – 17.12.2015 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe.

Sygn. akt II K 1105/15

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2015 r. Ł. P. skontaktował się telefonicznie z P. K., który miał mu tego samego dnia sprzedać jedną porcję narkotyku w postaci marihuany. W tym celu wraz z kolegą Ł. D. udał się on w pobliże ul. (...), gdzie zamieszkuje P. K.. Ł. P. oddalił się od kolegi i pod klatką przy ul. (...) oczekiwał na pojawienie się P. K.. Po około dziesięciu minutach z bloku wyszedł P. K., który po upewnieniu się co do tożsamości Ł. P. podał mu rękę, w której trzymał porcję narkotyku, za co otrzymał jednocześnie kwotę 50 zł i w ten sposób, w trakcie uścisku dłoni, mężczyźni dokonali transakcji narkotykowej. Ł. P. oddalił się z miejsca spotkania i po kilku minutach został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.

W ten sposób P. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił Ł. P. środka odurzającego w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 47-47v., 57-59, 71; częściowo zeznania świadka Ł. P. k. 28, 31v.-32/

W dniu 18 września 2015 r., w związku z poczynionymi w toku czynności operacyjnych ustaleniami o dużej ilości środków odurzających mających się znajdować w mieszkaniu, funkcjonariusze udali się do lokalu przy ul. (...), w którym zamieszkiwał P. K. wraz z matką. Po przedstawieniu celu czynności przez funkcjonariuszy P. K. dobrowolnie wskazał dwa pojemniki PCV, w których przechowywał środki odurzające i psychotropowe. Jednak wobec posiadanej przez funkcjonariuszy Policji informacji, iż w tym mieszkaniu także znajduje się większa ilość narkotyków dokonano dalszego przeszukania lokalu. W jego toku funkcjonariusze Policji ujawnili pozostałą ilość środków odurzających, gotówkę oraz znaczną liczbę sprzętów elektronicznych, w tym telefony komórkowe i wagi elektroniczne.

Łącznie funkcjonariusze ujawnili środki odurzające w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste (marihuany) o łącznej wadze netto 134,78 grama, stanowiące nie mniej niż 132 pojedyncze porcje konsumpcyjne środka odurzającego, oraz substancje psychotropowe w postaci 90 tabletek zawierających (...), stanowiących co najmniej 90 pojedynczych porcji konsumpcyjnych substancji psychotropowej. Narkotyki te były posiadane, wbrew przepisom ustawy, przez P. K.. Susz roślin konopi innych niż włókniste pochodził z jego własnej uprawy, bowiem nasiona roślin zakupił on wcześniej podczas pobytu w Holandii i z nich z kolei wyhodował rośliny, z których pochodził ujawniony susz. Od mężczyzny o pseudonimie (...) otrzymał on z kolei ujawnione w toku przeszukania tabletki zawierające (...).

Po ujawnieniu wskazanych wyżej rzeczy funkcjonariusze Policji dokonali zatrzymania i przeszukania P. K., zatrzymane zostały również rzeczy ujawnione w toku czynności.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. 47-47v., 57-59, 71; zeznania świadka M. W. k. 23v.; protokoły przeszukania mieszkania k. 10-16; protokoły oględzin rzeczy k. 42; protokół zatrzymania osoby P. K. k. 2; protokół przeszukania osoby P. K. k. 4-6; protokół użycia testera narkotykowego k. 7; opinia kryminalistyczna z zakresu badań fizykochemicznych k. 237-239/

Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. skierował do Sądu wnioski w trybie art. 335 § 1 kpk o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary wobec P. K. oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 września 2015 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innej osobie środka odurzającego w postaci jednej porcji suszu roślin konopi innych niż włókniste, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 18 września 2015 r. w G. wbrew przepisom ustawy „O przeciwdziałaniu narkomanii” posiadał znaczna ilość środków odurzających w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste w ilości 134,78 grama, co stanowi co najmniej 132 pojedyncze porcje konsumpcyjne oraz substancji psychotropowych w postaci 90 tabletek zawierających (...), co stanowi co najmniej 90 pojedynczych porcji konsumpcyjnych tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

/wniosek prokuratora k. 261-262/

Oskarżony P. K. jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie zawodowe, jego zawód wyuczony to stolarz okrętowy. Przed aresztowaniem w niniejszej sprawie pracował w stoczni, uzyskując miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.000 zł. Stan zdrowia oskarżonego jest zły powodu wady kręgosłupa i niewydolności wątroby, nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie, aktualnie deklaruje uzależnienie od marihuany, wcześniej zażywał amfetaminę.

P. K. nie był dotychczas karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 71; dane o karalności k. 229/

Z uwagi na pojawienie się w toku postępowania wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego P. K. w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oraz w toku postępowania, zasięgnięto opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W wydanej pisemnej opinii sądowo-psychiatrycznej biegli zgodnie stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Rozpoznali u oskarżonego osobowość nieprawidłową z rysami dysocjalnej oraz uzależnienie od substancji psychoaktywnych - marihuany. Stwierdzone odchylenia nie mają wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego i brak podstaw do uznania, aby oskarżony w inkryminowanym czasie działał w stanie ostrych zakłóceń czynności psychicznych. W odniesieniu do zarzucanych mu czynów oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

/Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 223-226/

Oskarżony P. K. przesłuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia. Wskazał w nich, że w dniu 18 września 2015 r. ktoś zapukał do jego drzwi, okazało się że to Policja, w domu miał susz konopi indyjskiej tzw. marihuana. Posiadane odmiany kupił wcześniej w Holandii i przewiózł do kraju, zasadził na balkonie w dużych donicach, zebrał kwiaty roślin w sierpniu, hodował je na własny użytek. W dniu 16 września 2015 r. zadzwonił do niego kolega kolegi o ksywie (...), poprosił o „pomoc ze sztuką”, tzn. żeby oskarżony sprzedał mu gram marihuany. Odnośnie tabletek wyjaśnił oskarżony, że dostał je od osoby o ksywie (...), przywiózł je na przechowanie, bo gdzieś wyjeżdżał i nie mógł zostawić ich w domu, za przechowanie dostał 4 tabletki znalezione w żółtym pojemniku.

W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony P. K. ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i ponownie złożył obszernie wyjaśnienia, analogiczne do poprzednich. Oskarżony opisał nadto historię kontaktów z osobą o pseudonimie (...). Potwierdził także oskarżony, iż cała ilość suszu ujawnionego w mieszkaniu była jego własnością.

W trakcie posiedzenia przed Sądem w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zeznając co do zasady analogicznie. Odmienne wyjaśnił co do ilości hodowanych krzaków konopi, wskazując, iż było ich 15.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k. k. 47-47v., 57-59, 71/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony P. K. dopuścił się popełnienia obu czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania. W szczególności Sąd miał na uwadze wyjaśnienia samego oskarżonego P. K., stanowiące podstawowy dowód w niniejszej sprawie, które w przeważającym zakresie, ze wskazanymi dalej drobnymi wyjątkami, należało uznać za wiarygodne, są one bowiem jasne, logiczne, konsekwentne i korespondują z innymi dowodami.

Spośród zeznań świadków istotne znaczenie miały jedynie zeznania świadka M. W., funkcjonariusza Policji, które przeprowadził czynności dotyczące osoby oskarżonego oraz Ł. P., osoby której oskarżony udzielił substancji odurzającej. W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tych świadków. Natomiast zeznania pozostałych świadków, tj. J. S., W. W., P. G., S. Ł. i M. C., aczkolwiek brak podstaw do kwestionowania ich wiarygodności, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem nie dotyczyły one okoliczności związanych z zarzutami postawionymi oskarżonemu w niniejszej sprawie.

W tym miejscu należy wskazać, że M. K., matka oskarżonego, już w trakcie postępowania przygotowawczego skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań, w związku z czym Sąd pominął jej zeznania złożone uprzednio w jego toku.

Sąd również opierał się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach w postaci dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, we właściwej formie, zaś ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez strony. W konsekwencji przedmiotowe dokumenty należało uznać za w pełni wartościowy materiał dowodowy, zaś znaczenie poszczególnych z nich dla rozstrzygnięcia sprawy zostanie wskazane w dalszych częściach uzasadnienia.

Jak już wyżej zasygnalizowano, istotnym dowodem dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były wyjaśnienia oskarżonego P. K.. Oskarżony konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zaś jego wyjaśnienia były co do zasady konsekwentne, jasne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w związku z czym Sąd uznał je za wiarygodne. Nie uszło uwadze Sądu, iż oskarżony zmieniał nieco treść swoich wyjaśnień uszczegóławiając je w toku kolejnych przesłuchań, jednak w dalszym ciągu przyznawał się on do winy. W ocenie Sądu okoliczność ta nie była jednak przejawem przyjętej przez oskarżonego linii obrony, mającej na celu umniejszenie winy oskarżonego, skoro co do zasady ich treść była dla oskarżonego obciążająca. W efekcie Sąd uznał, iż zmiana treści wyjaśnień oskarżonego wynikała raczej z techniki przesłuchania i wymaganej od niego szczegółowości a jako taka nie mogła być podstawą oceny jego wyjaśnień jako niewiarygodnych.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego złożył obszernie i szczegółowe wyjaśnienia. W niewielkim zakresie dotyczyły one wprawdzie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia, aczkolwiek oskarżony w żaden

sposób nie kwestionował zasadności tego zarzutu i przyznał się do popełnienia czynu objętego tym zarzutem i opisał przebieg transakcji, w sposób co do zasady korespondujący z innymi zgromadzonymi dowodami. W konsekwencji w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Oskarżony P. K. złożył natomiast obszernie wyjaśnienia w przedmiocie czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tej kwestii były jasne, logiczne i, do czasu przesłuchania na posiedzeniu w przedmiocie tymczasowego aresztowania - konsekwentne, a jako takie należało je uznać za wiarygodne. Oskarżony w wyjaśnieniach tych wskazał, że w istocie był w posiadaniu wszystkich środków, jednak tylko susz roślin konopi innych niż włókniste był jego własnością, pozostałe przechowywał dla osoby o pseudonimie (...). Zdaniem Sądu należało uwzględnić takie wyjaśnienia oskarżonego, bowiem Sąd nie dopatrywał się powodu, dla którego oskarżony miałby kwestionować własność części z narkotyków kiedy w stosunku pozostałej, równie dużej ilości tego nie czynił. Nie zmienia to przy tym w żaden sposób jego sytuacji w niniejszym postępowaniu, bowiem dla zaistnienia znamion czynu zabronionego nie jest istotna kwestia własności a posiadania środków odurzających czy psychotropowych. W efekcie Sąd przyjął takie wyjaśnienia oskarżonego i na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.

Sąd pominął wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, w jakim dotyczyły one jego relacji z (...) i innych kwestii niezwiązanych z przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie.

Spośród zeznań świadków istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności w zakresie zarzutu stawianego oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia miały zeznania funkcjonariusza Policji M. W.. Świadek szczegółowo opisał czynności podjęte wobec osoby oskarżonego w dniu 18 września 2015 r. i ich wyniki, w szczególności wyniki przeszukania oskarżonego i zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego. Z zeznań świadka wynika, że ujawniono wówczas znaczne ilości substancji ukrytych w pojemnikach PCV w różnych częściach pokoju oskarżonego. W konsekwencji zeznania omawianego świadka potwierdzają zdaniem Sądu dopuszczenie się przez oskarżonego popełnienia w szczególności drugiego z czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, brak natomiast jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności tych zeznań.

Sąd jako co do zasady wiarygodne ocenił nadto zeznania świadka Ł. P., mimo iż nie do końca współgrały one z wyjaśnieniami oskarżonego, którym Sąd dał wiarę. Świadek ten przyznał, iż zakupił od oskarżonego porcję marihuany, za co zapłacił mu 50 zł, rozpoznał nadto oskarżonego w toku czynności okazania. Świadek zeznał jednak, iż mężczyzny nie zna a umawiał się z nim przez pośredników. Zdaniem Sądu zeznania takie były podyktowane obawą świadka o to, iż zostanie posądzony o regularny kontakt z oskarżonym i tym samym grozić mu może potencjalnie surowsza odpowiedzialność karna. W efekcie Sąd, uznając iż sposób kontaktu z oskarżonym nie jest kwestią dla postępowania istotną, pominął te zeznania świadka, zaś w pozostałej części uznał je za wiarygodne i dał im wiarę, bowiem w tym zakresie były one jasne, spójne i logiczne a nadto zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W zakresie dotyczącym czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia z zeznaniami świadka M. W. korespondują nadto dowody dokumentarne, także mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Wskazać należy w szczególności na dowody dotyczące przeszukania w dniu 18 września 2015 r. mieszkania zajmowanego przez oskarżonego, tj. mieszkania w G. przy ul. (...). Dowodami tymi są protokoły przeszukania mieszkania, protokół oględzin rzeczy tam zabezpieczonych oraz protokół przeszukania oskarżonego. Z dowodów tych wynika w sposób jednoznaczny, iż w trakcie przedmiotowych czynności ujawniono znaczną ilość narkotyków w postaci marihuany i tabletek zawierających (...), będących w posiadaniu oskarżonego. Drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały natomiast dowody w postaci protokołu zatrzymania oskarżonego oraz komisijnego zapakowania środków, które potwierdzają jedynie przeprowadzenie opisanych w nich czynności.

Istotną rolę przy dokonywaniu ustaleń faktycznych miała treść opinii kryminalistycznej z zakresu badań fizykochemicznych a w mniejszym zakresie także poprzedzającego ją i korespondującego z jej wnioskami protokołu użycia testera narkotykowego. Ze wskazanej wyżej opinii wynika jednoznacznie, iż ujawnione w dniu 18 września 2015 r. w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego substancje stanowiły narkotyki w postaci substancji psychotropowej

– 90 tabletek zawierających (...), stanowiących 90 pojedynczych porcji konsumpcyjnych substancji psychotropowej, oraz środka odurzającego – suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej wadze netto 134,78 grama, stanowiącego nie mniej niż 132 pojedyncze porcje konsumpcyjne środka odurzającego. Z opinii tej wynika więc w sposób jednoznaczny nie tylko charakter ujawnionych substancji, ale także ich łączna ilość oraz to, ile można było z nich uzyskać porcji konsumpcyjnych narkotyków. Opinia została sporządzona przez biegłego dysponującego stosowną wiedzą specjalną, zdaniem Sądu jest jasna i zupełna, została również w sposób należyty uzasadniona. W ocenie Sądu wnioski opinii nie budzą żadnych wątpliwości, w związku z czym Sąd opierał się na omawianym dowodzie dokonując ustaleń faktycznych w sprawie.

Pozostałe dowody nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania Sąd uznał oskarżonego P. K. za winnego popełnienia wszystkich czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu P. K. winy w zakresie obu przypisanych mu czynów. Wprawdzie w toku postępowania ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego, jednak z treści wydanej przez biegłych lekarzy psychiatrów opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że w odniesieniu do zarzucanych oskarżonemu czynów nie miał on zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. P. K. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Biegli rozpoznali wprawdzie u oskarżonego osobowość nieprawidłową z cechami dys socjalnymi oraz uzależnienie od substancji psychoaktywnych, stwierdzone odchylenia nie mają jednak wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego i brak podstaw do uznania, aby oskarżony w inkryminowanym czasie działał w stanie ostrych zakłóceń czynności psychicznych. Sąd uznał przedmiotową opinię sądowo-psychiatryczną za pełnowartościowy dowód i nie znalazł podstaw do kwestionowania wskazanych w opinii wniosków, albowiem jest ona jasna, zupełna, należyście uzasadniona i została sporządzona przez osoby dysponujące wymaganą wiedzą specjalną.

W konsekwencji należy uznać, że oskarżony P. K. jako osoba dorosła i w pełni poczytalna z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru popełnionych przez siebie czynów i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Ponadto biorąc pod uwagę powszechną wiedzę o karalności posiadania i udzielania narkotyków, oskarżony bez wątplenia zdawał sobie sprawę, iż zachowanie, którego się dopuścił, ma charakter przestępstwa.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony w przypadku obydwu czynów działał umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego. Z pewnością bowiem, w przypadku drugiego z przypisanych mu czynów, zdawał sobie sprawę, że posiadane przez niego substancje stanowią środki odurzające i substancje psychotropowe oraz że posiada je wbrew przepisom ustawy, nie mając na to stosownego zezwolenia, i pomimo tego chciał posiadać przedmiotowe środki. Natomiast odnośnie pierwszego z przypisanych oskarżonemu czynu zdaniem Sądu P. K. niewątpliwie chciał udzielić Ł. P. porcji środka odurzającego, przy czym był to zamiar kierunkowy, albowiem oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielając jej odpłatnie.

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego odnośnie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu.

Przypisane oskarżonemu zachowanie polegające na odpłatnym udzieleniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, innej osobie środków odurzających w postaci jednej porcji suszu roślin konopi innych niż włókniste (marihuany) należało zakwalifikować, tak jak to uczynił Prokurator, jako wypadek mniejszej wagi uregulowany w art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony udzielił bowiem substancji stanowiącej środek odurzający osobie, która była konsumentem narkotyków, i czynił to odpłatnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jednak była to ilość nieznaczna, zaś uzyskana korzyść niewysoka i zdaniem Sądu kwalifikacja prawna winna odzwierciedlać tak ustalony stan faktyczny.

Drugie z przypisanych oskarżonemu zachowań, polegające na posiadaniu wbrew przepisom ustawy substancji psychotropowych i środków odurzających w postaci 90 tabletek zawierających (...), stanowiących 90 pojedynczych porcji konsumpcyjnych substancji psychotropowej, oraz suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej wadze

netto 134,78 grama, stanowiącego nie mniej niż 132 pojedyncze porcje konsumpcyjne środka odurzającego, niewątpliwie należało zakwalifikować jako występki z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W świetle zgromadzonych dowodów ujawnione w mieszkaniu oskarżonego substancje niewątpliwie stanowiły środki odurzające i substancje psychotropowe, oskarżony posiadał je wbrew przepisom ustawy, zaś okoliczność, iż można było z nich łącznie sporządzić ponad 220 porcji konsumpcyjnych narkotyków, przemawia za uznaniem, iż ich ilość była znaczna (por. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01 marca 2006 r., sygn. akt II KK 47/05, OSNKW 2009/6/57; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 grudnia 2002 r., sygn. akt II AKa 282/02, OSA 2003/9/94).

Uznając oskarżonego P. K. za winnego popełnienia opisanych wyżej czynów Sąd wymierzył oskarżonemu kary zgodne z treścią złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk wniosku, który został uprzednio uzgodniony z oskarżonym. Za uwzględnieniem przedmiotowego wniosku przemawiało, poza wskazanym już wyżej faktem, iż oskarżony przyznaje się do winy a w świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstw i jego wina nie budzą wątpliwości, to, że zarzucono oskarżonemu występki, zaś postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy i przy wymierzeniu kar uzgodnionych pomiędzy oskarżycielem i oskarżonym. W związku z powyższym Sąd uwzględnił wniosek o wymierzenie oskarżonemu za występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, zaś za występki kwalifikowany z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym oraz poddaniu się terapii uzależnień.

W ocenie Sądu kary w takiej wysokości są odpowiednie i stosowne do treści art. 53 § 1 kk ich rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II wyroku Sąd uwzględnił rodzaj posiadanych przez oskarżonego środków psychotropowych zawierających (...), bowiem zaliczane są one do tzw. narkotyków twardych, mających szczególnie negatywne oddziaływanie na zdrowie i życie człowieka. Odnosząc się także do motywacji oskarżonego, działającego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wskazać należy, iż w inkryminowanym czasie oskarżony, mimo stanu zdrowia, mógł uzyskiwać z prac dorywczych dochody, ponadto podejmował działania w celu uzyskania stałej pracy, w tym zagranicą, a w tej sytuacji niezrozumiałe i nie znajdujące usprawiedliwienia jest poszukiwanie przez niego źródła dochodów w sposobie niezgodnym z prawem, na skutek przestępstwa.

Jako okoliczność łagodzącą w zakresie dotyczącym obu przypisanych oskarżonemu czynów Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy, złożenie przez niego obszernych wyjaśnień i uprzednia niekaralność jak również to, iż oskarżony udzielił narkotyku w postaci marihuany, a więc tzw. miękkiego narkotyku, którego szkodliwość dla zdrowia osób zażywających nie jest tak znaczna jak w przypadku szeregu innych środków narkotycznych.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu P. K. kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności i grzywny w wymiarze wyżej wskazanym. Stwierdzić należy, iż wobec istniejących okoliczności obciążających orzeczone kary w obydwu przypadkach nie mogą być uznane za nadmiernie surowe. Nadmienić należy, iż w obydwu przypadkach orzeczone kary są znacznie bliższe dolnej granicy ustawowego zagrożenia za przypisane oskarżonemu czyny i w tej sytuacji nie sposób uznać, aby przedmiotowe kary były rażąco niewspółmierne i wygórowane.

Nadto wymiar orzeczonej za czyn opisany w punkcie I wyroku kary grzywny w zakresie wysokości stawki dziennej grzywny został określona w wysokości 30 zł, przy uwzględnieniu okoliczności wynikających z art. 33 § 3 kk i aktualnej sytuacji materialnej oskarżonego.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w ramach skazania za czyn opisany w punkcie II wyroku, Sąd orzekł wobec oskarżonego P. K. przepadek środków odurzających i psychotropowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych karta 221 akt pod pozycją nr 3.

W punkcie III wyrok, Sąd na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego P. K. na rzecz Wojewódzkiego Szpitala (...). T. B. w G. ul. (...) nawiązkę w kwocie 9000 zł na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Zdaniem Sądu przedmiotowe świadczenie ma istotne znaczenie dla kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zaś wysokość orzeczonego świadczenia nie przekracza możliwości finansowych oskarżonego i nie będzie stanowił dla niego nadmiernej dolegliwości. Dodać należy, iż wobec kwalifikacji prawnej czynu nie zachodzi negatywna przesłanka orzeczenia przedmiotowego świadczenia, określona w art. 70 ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. K. w punkcie II wyroku kary pozbawienia wolności jako kary podlegającej efektywnemu wykonaniu Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 18 września 2015 r. do dnia 17 grudnia 2015 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd orzekł również o kosztach procesu i wobec skazania oskarżonego oraz uznania, że brak podstaw do zwolnienia go z tego obowiązku, obciążył przedmiotowymi kosztami oskarżonego w całości, w tym na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) kwotę 600 zł tytułem opłaty.